

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om sundhedsvæsenet på Færøerne.

(Lovforslag nr. L 185).

Ved forhandlinger mellem den danske regering og det færøske landsstyre den 6. april 1993 opnåedes der enighed om at gennemføre et udredningsarbejde med henblik på at overgå til anvendelse af rammelove på Socialministeriets og Sundhedsministeriets områder. Det blev endvidere ved forhandlinger mellem den danske regering og det færøske landsstyre den 17. november 1994 aftalt, at disse love forudsættes vedtaget i Lagtinget og i Folketinget inden 1. april 1995, samt at landsstyret inden udgangen af 1995 fremsætter forslag om udfyldende lagtingslovgivning.

Lovforslaget er en udmøntning af disse aftaler.

Hensigten med lovforslaget er at give Færøernes hjemmestyre mulighed for bedre samordning af sundhedsvæsenets ydelser og af driften af sundhedsvæsenet samt mulighed for at indrette sundhedsvæsenet under hensyntagen til de særlige færøske forhold.

Hensigten med lovforslaget er tillige at præcisere såvel regeringens som det færøske hjemmestyles opgaver med og ansvar for sundhedsforholdene på Færøerne.

I lovforslaget bestemmes, at Færøernes hjemmestyre kan fastsætte regler om sundhedsvæsenets tilrettelæggelse på Færøerne på en række områder, der opregnes i lovforslaget. De regler på sundhedsområdet, der i dag gælder, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler, der er fastsat af hjemmestyret.

Landsstyret har tilkendegivet, at man ønsker at opretholde landslægens tilknytning til Sundhedsstyrelsen og Sundhedsministeriet. Landslægen på Færøerne vil således som hidtil på Sundhedsstyrelsens vegne føre tilsyn med sundhedsforholdene på Færøerne.

Landsstyret har samtidig tilkendegivet, at man ønsker ikraftsat både de gældende danske regler for sundhedsvæsenets centralstyrelse,

herunder Patientklagenævnets virksomhed, og embedslægeloven, der afgrænser og beskriver landslægens virksomhed.

Lovforslaget har ingen væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for den danske stat eller det færøske hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m. og om ophævelse af lov om kontrol med kemiske undersøgelser af mejeriprodukter og lov om udførelse af jordbundsanalyser.

(Lovforslag nr. L 189).

Lov om udførelse af jordbundsanalyser stiller krav om, at landbrugs- og fiskeriministeren har meddelt autorisation til laboratorierne. Da meddelelse af autorisation forudsætter en godkendelse af lokaler og apparatur, udelukkes laboratorier uden for landets grænser fra at opnå autorisation. Loven er derfor ikke i overensstemmelse med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.v. er der hjemmel til at fastsætte regler om frivillig autorisation af laboratorier, der foretager kemiske analyser af prøver af foderstoffer og gødning.

Lov om udførelse af jordbundsanalyser foreslås derfor ophævet, samtidig med at hjemmel i gødningsloven til at fastsætte regler om frivillig autorisation af laboratorier udvides til også at gælde laboratorier, der foretager jordbundsanalyser.

Det bemærkes, at resultaterne af analyserne af jordprøverne tjener som vejledning ved anvendelse af produkter omfattet af gødningsloven, og at autorisationen af laboratorierne ikke indebærer, at der tillægges laboratorierne officielle kontrolbeføjelser.

Endvidere foreslås lov om kontrol med kemiske undersøgelser af mejeriprodukter ophævet, da loven, der er fra 1932, har mistet sin aktualitet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i Folketinget.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Lovforslag nr. L 190).

Ved lovforslaget ændres færdselslovens § 105, stk. 3, der vedrører den beregningsmetode, der benyttes ved regulering af det maksimale beløb, som den lovpligtige forsikring for motordrevne køretøjer skal dække i forbindelse med de skader, der forvoldes ved en enkelt begivenhed.

Efter de gældende regler i færdselsloven er der hidtil foretaget regulering af forsikringsdækningsbeløbene ud fra en ugeløn beregnet af Danmarks Statistik.

Danmarks Statistik har oplyst, at man ikke længere beregner den anvendte ugeløn.

Det er derfor påkrævet, at der nu ændres i den pågældende reguleringsbestemmelse i færdselsloven.

Det foreslås, at forsikringsdækningsbeløbene efter færdselsloven fremtidig reguleres hvert år med tilpasningsprocenten tillagt 2 pct. Hermed vil reguleringen fortsat følge lønningerne på arbejdsmarkedet. Dette svarer i princippet til tilsvarende reguleringer i anden lovgivning, herunder retsplejelovens bestemmelser om grænsen for fri proces samt lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar.

Samtidig ændres regulerings tidspunktet fra 1. april til 1. januar.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til værgemålslov.
(Lovforslag nr. L 191).

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af værgemålsloven).

(Lovforslag nr. L 192).

Hovedformålet med de to lovforslag er at gennemføre en reform af reglerne om umyndiggørelse af voksne i myndighedsloven. De gældende regler er fra 1922 og trænger til en modernisering og tilpasning til vores tid.

Behovet for ændringer skyldes bl.a., at de svage i samfundet har fået helt andre forhold, end de havde, da myndighedsloven blev til. Det er blevet mere almindeligt, at denne gruppe har indtægter og formue. Udviklingen har også medført et voksende behov for bistand i forbindelse med de svages personlige forhold. Det har også betydning, at levealderen er steget, og at der derfor er flere gamle, som har svært ved at klare sig selv og har brug for bistand fra en værgemål.

Umyndiggørelse efter de gældende regler i myndighedsloven opleves ofte som et meget voldsomt indgreb over for den person, der umyndiggøres. De pårørende og andre, som har kontakt med den svage, udviser derfor tilbageholdenhed med hensyn til at iværksætte værgemål, selv om der er behov for det. Dette kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

De nye smidige regler i værgemålsloven gør det muligt at tilpasse værgemålet til det behov, som den enkelte har for bistand fra en værgemål. Værgemålet kan »skræddersys« og dermed udformes, så det ikke bliver mere indgribende end højst nødvendigt. Værgemål kan på den måde blive et meget bedre tilbud om hjælp til den svage end umyndiggørelse, som helt fratager den pågældende rådigheden over sine retlige forhold.

Det bliver muligt at iværksætte værgemål, der ikke medfører fratagelse af den retlige handleevne. Det foreslås også, at værgemål kan begrænses til kun at angå personlige forhold. Dette er udelukket efter gældende ret. Både personlige og økonomiske værgemål kan endvidere begrænses til at angå bestemte forhold, f.eks. spørgsmål om flytning til plejehjem, bestemte dele af formuen eller indtægter eller salg af en ejendom.

Det foreslås også, at kompetencen til at træffe afgørelse om værgemål flyttes fra domstolene til statsamtterne – dog sådan at domstolene fortsat skal træffe afgørelse vedrørende de mest indgribende værgemål. Hvis statsamtterne træffer afgørelse om værgemål, er der adgang til domstolsprøvelse.